

مقاله اصلی

تغییرات کندروایتین سولفات استروما در غدد هیپرپلازیک خوش خیم و آدنوکارسینومای پروستات

احمد رضا سبزاری^۱، طیبه کرمانی^۲، محمود زردست^۳، عبدالرضا وارسته^۴

تاریخ دریافت: ۸۳/۱۰/۸ - تاریخ پذیرش: ۸۴/۱۲/۲۰

خلاصه

مقدمه: با وجود مطالعات گسترده اساس تکوین هیپرپلازی ها و بدخیمی ها ناشناخته باقی مانده است. در این میان سرطان پروستات دومین علت مرگ و میر ناشی از سرطان در میان مردان است. ماتریکس خارج سلولی حاوی ترکیباتی است که بر رشد سلول ها مؤثرند یا به آن پاسخ می دهند. از جمله ترکیبات گلیکوز آمینو گلیکان هایی مانند کندروایتین سولفات است که تغییرات کمی و کیفی آن در انواع تومورها از جمله پروستات و همچنین در سیر تکامل جنین توجه محققین را به خود معطوف نموده است. به طوری که گزارش شده است که کندروایتین سولفات در چسبندگی سلول - سلول، ماتریکس - سلول، مهاجرت سلول در روند شکل زایی جنینی و نیز شکل گیری بافت های توموری نقش دارد. بر این اساس این مطالعه با هدف مقایسه روند تغییرات کندروایتین سولفات در نمونه های خوش خیم هیپرپلازی پروستات و بدخیم پروستات طرح ریزی شد.

روش کار: این مطالعه توصیفی در نمونه های پروستات در سال ۸۳ - ۱۳۸۲ در بخش پاتولوژی بیمارستان امام رضا (ع) بیرجند انجام گردید. ۱۵ نمونه هیپرپلازی پروستات و ۱۶ نمونه آدنوکارسینومای پروستات که در بافر فرمالین (pH = ۷/۲) فیکس شده بودند مورد مطالعه قرار گرفتند. از این نمونه ها بلوک های پارافینی تهیه گردید و مقاطع سریال ۴-۵ میکرونی برش زده شد. هر دو گروه برشها با آلسین بلو حساس به غلظت یونی (CEC) (pH = ۵/۸، غلظت ۰/۳M از MgCl₂) رنگ آمیزی شد و شدت رنگ در نواحی مختلف بافتی بررسی گردید. مشخصات نمونه ها در پرسشنامه ای جمع آوری و اطلاعات جمع آوری شده با استفاده از آمار توصیفی و جداول توزیع فراوانی پردازش شد.

نتایج: غلظت کندروایتین در سطح استرومایی اپی تلیوم و غشاء پایه در نمونه های آدنوکارسینوما در مقایسه با BPH بسیار چشمگیر بود. در BPH رأس سلول های اپی تلیال غدد و ترشحات واکنش متوسطی نشان دادند اما استروما فقط در حد بسیار کم یا صفر واکنش نشان داد. در آدنوکارسینوما در سیتوپلاسم سلولهای غدد هیچ واکنشی مشاهده نشد ولی غشاء پایه و استروما با شدت بالا رنگ گرفت.

نتیجه گیری: تغییرات غلظت گلیکوز آمینو گلیکان کندروایتین سولفات در آدنوکارسینوما و هیپرپلازی پروستات کاملاً متفاوت و اختصاصی بود به طوری که در آدنوکارسینوما استروما با شدت بالا واکنش نشان داد اما در BPH رنگ پذیری استروما اندک بود. شاید واکنش متفاوت ماتریکس خارج سلولی نوعی پاسخ به اپی تلیوم در حال تکثیر باشد. با توجه به نتایج این مطالعه احتمالاً روند تغییرات کندروایتین سولفات جهت تعیین پیش آگهی، سیر بیماری و نیز تشخیص افتراقی موارد خوش خیم و بدخیم سودمند است.

واژه های کلیدی: آدنوکارسینوما، هیپرپلازی ندولر پروستات، کندروایتین سولفات، ماتریکس خارج سلولی

۱- بیرجند، دانشجوی پزشکی دانشگاه علوم پزشکی

۲- بیرجند، استادیار علوم تشریح دانشگاه علوم پزشکی، بخش تشریح - تلفن: ۹-۴۴۴۳۰۴۱، داخلی ۲۷۶

E-mail: tkermany@yahoo.com - نویسنده رابط

۳- بیرجند، استادیار پاتولوژی دانشگاه علوم پزشکی

۴- مشهد، مرکز تحقیقات ایمونولوژی پژوهشکده بوعلی، دانشیار